

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila studenta: **Aneta Pechancová**

Název práce: **Odpovědnost sportovců za doping**

Vedoucí práce: **doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.**

Oponent: **Mgr. Jan Lego, Ph.D.**

1. Cíl práce

Přeložená práce nepochybně svůj cíl naplnila, když se jedná o zdařilou závěrečnou práci.

2. Obsahové zpracování

Autorka si zvolila téma velmi zajímavé a dalo by se říci stále aktuální, neboť diskuse a polemiky právní vědy, byť rozhodně nejsou mainstreamové, lze registrovat bez výraznějšího přinejmenším legislativního posunu již desítky let.

Protože však je úkolem oponenta je především kritizovat nedostatky předložené práce, nelze přehlédnout následující:

Na straně 12 diplomantka hovoří o vzniku sportovně-právních doktrín (plurál), aby se následně zmínila pouze J. Barnese.

V práci si autorka poměrně často pokládá otázky, na které je někdy odpovězeno přímo, spíše však je třeba se po nich pít v textu, což neusnadňuje čtenáři porozumění autorčinu záměru.

Z textu na straně 14, resp. 15 bychom mohli vyčíst diplomantčino přesvědčení, že v případě existence heteronomních norem dochází k tvorbě smlouvy prostřednictvím vlastních právních norem; s tím ovšem nelze souhlasit, neboť existence právní normy povětšinou souvisí s obsahem právního vztahu a k jeho vzniku je zapotřebí právní skutečnosti (byť upravené v normativním textu), zde konkrétně právního jednání. Ostatně v tomto ohledu se zajímavou otázkou, zda vůbec existuje oblast lidského života práva prostá, a to ať již s ohledem na zásadu legální licence, nebo např. na neplatnost právního jednání pro rozpor s dobrými mravy.

Autorka není vždy důsledná v argumentaci svých tvrzení, kdy např. není zcela zjevné, jak vnímá soudní rozhodnutí jako pramen práva ve formálním smyslu (str. 19) nebo proč do stejné kategorie řadí i písemnictví.

Kapitola 1.2.2.3 působí dojmem, že jaksi ustrnula v minulosti, když se zde hovoří o Evropském soudní dvoru (ačkoli v dalším textu práce se již hovoří o Soudním dvoru EU) a je opomíjena Lisabonská smlouva.

Na str. 23 diplomantka poněkud zmatečně hovoří o krátké době účinnosti zákona č. 71/1952 Sb. (který nabyl účinnosti 17. 12. 1952 a byl zrušen po jedné novelizaci k 1. 1. 1957 a ve srovnání s mnoha dnešními právní předpisy by mohl být považován za

velmi stabilní), ovšem již nezmiňuje úpravu navazující, tedy zákon 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, který byl zrušen až ke dni 31. 5. 1990. V této souvislosti je otázkou, proč autorka v roce 2021 zařazuje mezi právní úpravu ovlivňující sport řadí i zákon o sdružování občanů.

Je možná škoda, že se diplomantka vyhnula obecnějším právním úvahám, ke kterým např. kapitola druhá vybízí.

To vše však lze s ohledem na náročnost zvoleného tématu odpustit a uzavřít, že se jedná o problémy dílčího charakteru.

3. Formální úprava

K formální úpravě práce nemám zásadních výhrad, byť se diplomantka (naprosto) ojedinělých chyb nevyvarovala – např. chybějící čárka na str. 13, odst. 3. Rozsah je postačující, seznam literatury lze považovat s ohledem na zvolené téma za dostatečný, je řazen podle abecedního pořádku. Ne vždy je však zcela zřejmý zdroj diplomantčích informací, jako např. na str. 11 poslední odstavec.

4. Stručný komentář hodnotitele

Předložená práce je solidní závěrečnou prací magisterského studia, jejíž dílčí nedostatky je nepochybně možné odstranit v rámci ústní obhajoby.

5. Otázky a připomínky k vysvětlení při obhajobě

Vizte výše

Je nezbytné vyčerpat možnost žaloby u CAS pro splnění podmínek žaloby na neplatnost rozhodnutí spolkového orgánu ve smyslu občanského zákoníku?

6. Závěr oponenta

Práci plně doporučuji k obhajobě.

Mgr. Jan Lego, Ph.D.

V Plzni dne 5. 5. 2021